סידור אשכנז — שים שלום

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בעשי"ת: בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: (בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:)

ואם לא אמר בְּסֵפֶר חַיִּים כיון שסיים הברכה או רק בא"י אינו חוזר. ונ"ל דבזה ראוי לומר בספר תיכף כשסיים המברך את עמו ישראל בשלום קודם יהיו לרצון כיון שכבר גמר התפלה. (דהא לר"ת לעולם אומרים בסוף ברכה אפילו בדבר שאין מחזירין אלא דהחולקים סוברים כיון דא"צ לחזור א"כ הוי הפסק באמצע תפלה מה שאין כן כאן.) (חיי אדם כלל כ"ד סעי' כ"ה)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם: